

Jeg vil kun overfor det ærede Medlem Hr. Hedelund sige, at jeg synes ligesom han, at Skæringerne ved Jernbanelegemeerne maa medtages paa en eller anden Maade.

Til det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen skal jeg sige, at jeg vil selvfølgelig ogsaa være med til at forhindre Kap- og Vædekørsel; jeg mener ogsaa, det er forkert, som det for Øjeblikket er, men man maa jo ikke glemme, at for Øjeblikket er det tilladt. Lovforslaget gaar netop ud paa at lægge det Hindringer i Vejen ved at forlange, at man skal have Politiets Tilladelse med Hensyn til Vejstrækninger og Tider; derved mente jeg, vi kunde faa de nugældende Regler skærpet. Men vi kan jo godt tale om endnu videregaaende Regler; det har jeg ikke noget imod, at vi diskuterer.

Maa jeg overfor de ærede Medlemmer Hr. Henningsen og Hr. Boa sige, at vi har i Ministeriet været klare over Vanskeligheden med Hensyn til Fastsættelsen af Afgifternes Størrelse, hvad Rutebilerne angaar, men vi nøjedes med den Formulering, dette Punkt fik, fordi vi mente, vi kunde faa bedre Oplysninger, inden Sagen skulde behandles her i Salen, og at vi saa kunde komme frem med disse Oplysninger, idet det i øvrigt var et Spørgsmaal, der i det hele taget maatte nærmere diskuteres. Jeg tror ogsaa, det var godt at faa de Regler, hvorefter Afgifterne skal fastsættes, nærmere bestemt.

Overfor det ærede Medlem Hr. Ulrich, hvem jeg takker for hans udtømmende og kritiske Gennemgang af Lovforslaget, vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig med Glæde imødeser et nyt Forslag fra hans Side angaaende det formelle i Sagen, saa meget mere som han sagde, at Tendensen i Lovforslaget var god. Der er imidlertid visse af de Ting, det ærede Medlem nævnte, jeg paa Forhaand vil advare ham imod at begynde at ændre. For det første var det ærede Medlem meget utilfreds med Reglerne for Fodgængere, idet han sagde, at de maa ikke have Loy at færdes der og der, men det maa derimod Ryttere; der staar ikke noget om, at disse ikke maa ride paa Cyklestien. Jeg tror, der her foreligger en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, og jeg vil derfor bede ham være agtpaaagivende, naar han laver sit eget Forslag, thi hvad Fodgængere angaar, har Lovforslaget netop pointeret, at de har Ret til at gaa alle Steder, men de skal udvise særlig Agtpaaagivenhed, naar de er udenfor deres egne Baner, medens vi derimod, hvad Ryttere angaar, gaar ud fra

som en Selvfølge, at de overhovedet ikke maa ride inde paa Cyklestierne; hvad enten der er Opslag eller ikke, skal de holde sig borte derfra. Jeg er, som sagt, enig med det ærede Medlem i, at Fodgængerne maa ikke stilles daarligere, men det er de heller ikke blevet. Rytterne stilles ikke bedre, for hvad dem angaar, er vi gaaet ud fra som en Selvfølge, at de ikke maa bevæge sig paa Cykle- eller Gangsti, hvad Fodgængerne maa, idet der kun siges, at de maa udvise særlig Forsigtighed, naar de er udenfor deres egen Bane, og det, synes jeg, følger af sig selv. Jeg forstaar derfor ikke denne Udtalelse af det ærede Medlem.

Jeg skal ligeledes sige til det ærede Medlem, at med Hensyn til § 10, som angaar Spørgsmaalet om Kap- og Vædekørsel, vil ogsaa jeg godt være med til at være endnu strengere; men det sker ikke paa den Maade, som det ærede Medlem var inde paa. Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at Bestemmelsen var uheldig og burde udgaa. Men udgaar den, kommer vi til de nugældende Regler, hvorefter Kap- og Vædekørsel er tilladt, og vi maa derfor have en positiv Bestemmelse om, at det er forbudt. Det ærede Medlem talte om Tilfælde, hvor man saa tre Automobileer fare Side om Side hen ad Landevejen og derved anrette Ulykker. Jeg har aldrig set noget saadant, men havde jeg set det, saa vilde jeg have meldt det til Politiet. Maaske har imidlertid det ærede Medlem meldt det til Politiet, saa er Sagen jo blevet undersøgt.

Det ærede Medlem maa ligeledes, naar han skal udarbejde sine Ændringsforslag, være forsigtig med § 14, hvor der staar: „Heste maa ikke betros til eller køres eller rides af nogen, som er beruset eller af anden Grund savner Evne til at styre Hestene“. Det forbavser mig, at det ærede Medlem kunde sige, at det var en stor Uoverensstemmelse, der her var med Motorloven, for her var ikke en Gang fastsat en Straffebestemmelse for det Tilfælde. Men der skal det ærede Medlem kun se paa Bestemmelsen i § 22. Der staar udtrykkelig, hvorledes det straffes. Vi kan ikke saa godt ved hver enkelt Paragraf henviser til § 22. Jeg tror, det ærede Medlem har overset Bestemmelserne i denne Paragraf, og jeg vil meget anmode om, at i alt Fald denne Bestemmelse bliver optaget i det Forslag, som det ærede Medlem agter at komme med.

Det ærede Medlem var fortørnet over, at der var Uoverensstemmelse mellem dette Lovforslag og Automobilloven. Det er